

ตารางแสดงงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษา

๑. ชื่อโครงการ โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรองรับโภชน์เกษตร /หน่วยงานเจ้าของโครงการ สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) ๑๕ ก.ย. ๒๕๖๗
เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าตอบแทนบุคลากร ๔,๙๕๐,๐๐๐ บาท
๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา กลุ่มวิชาชีพทั่วไป เช่น สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์
๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา
๑) ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง
๒) ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมเกษตร ศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับภาพรวม หลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตร เป้าหมาย และความเข้มแข็งในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม โดยที่มีงานของที่ปรึกษา จะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความเหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓) ที่ปรึกษาต้องแสดงให้เห็นว่า มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาวิจัยและวางแผนกลยุทธ์ มีความเชี่ยวชาญ ด้านการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ และบูรณาการกับ ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอุตสาหกรรมเกษตรด้านต่างๆ เช่น การผลิต เทคโนโลยี การตลาด การลงทุน การแข่งขันของไทยและของโลก นโยบาย มาตรการ และกฎระเบียบของไทย คู่ค้าและคู่แข่งขันที่สำคัญ ตลอดจนข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมเกษตร
๔) ที่ปรึกษาต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายหรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้อง ครบถ้วนในสาระสำคัญ
๕) ที่ปรึกษาที่จะเข้าเป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจ้างด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
๖) ที่ปรึกษาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้ง ซึ่งมีค่าไม่เกินสามหมื่นบาท ที่ปรึกษาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้
๔.๓ จำนวนที่ปรึกษา ๑๗ คน
๔. ค่าวัสดุอุปกรณ์ ๗๕๐,๐๐๐ บาท
๕. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ -ไม่มี-
๖. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ -ไม่มี-
๗. รายชื่อผู้รับผิดชอบในการกำหนดค่าใช้จ่าย/ดำเนินการ/ขอบเขตดำเนินการ (TOR)
นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒
๘. ที่มาของการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๑๗๒๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง หลักเกณฑ์ราคากลางการจ้างที่ปรึกษา

โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรองรับโฉนดนิ่งเกษตร

1. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นส่วนเชื่อมต่อระหว่างภาคเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการกินดือยดีและการกระจายรายได้สู่ชนบท กับภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นส่วนที่ทำการแปรรูป เพิ่มมูลค่าต่อหน่วยสินค้าให้สูงขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมเกษตรมีผลกำไรที่แท้จริงสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกหลายประเทา นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเกษตรยังมีศักยภาพในการผลิต และการส่งออกสูง ซึ่งสามารถนำรายได้เข้าประเทศได้ปีละไม่ต่ำกว่า 1.4 ล้านล้านบาท โดยมีมูลค่าการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมเกษตรคิดเป็นสัดส่วน กว่าร้อยละ 20 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในปี 2556 อย่างไรก็ตาม แม้ว่า อุตสาหกรรมเกษตรจะมีศักยภาพและความได้เปรียบในการผลิตวัตถุดิบ และการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเป็นที่ ยอมรับในตลาดต่างประเทศ แต่ยังพบว่า สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) มีน้อยและขาดความหลากหลาย ดังจะเห็นได้จากสินค้าหลัก เช่น ข้าว ไทยส่งออกในรูปของวัตถุดิบกว่า ร้อยละ 90 ที่เหลือเป็นการส่งออกในรูปของ ผลิตภัณฑ์ข้าว อาทิ แป้งข้าว เส้นหมี่เส้นกวยเตี๋ยว และขนมอบกรอบ เป็นต้น มันสำปะหลัง เป็นการผลิตและ ส่งออกในรูปของผลิตภัณฑ์แปรรูปเบื้องต้น เช่น กัน คือ มันสำปะหลังอัดเม็ดและมันเส้น ดังนั้น การเพิ่มมูลค่าของ สินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ควรให้ความสำคัญเพื่อให้เกิดการ สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิด “การลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการแปรรูปผลิตขั้นสูงในระดับปลายนา” เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมโอลิโอลิโคเมคอลที่ใช้วัตถุดิบปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมผลิตเคมีชีวภาพจากการวัตถุดิบ มันสำปะหลัง การผลิตสารสกัดจากข้าว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมเกษตรยังประสบปัญหาสำคัญจากปัจจัยภายในอุตสาหกรรมเอง คือ ปัญหาระดับการวัตถุดิบสินค้าเกษตร โดยมีสาเหตุจากความไม่สมดุลของวัตถุดิบที่มีความผันผวนทั้งด้านปริมาณ เวลา ราคา และคุณภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการบริหารจัดการวัตถุดิบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร และเนื่องจากอุปทานวัตถุดิบสินค้าเกษตร (Supply) ไม่สอดคล้องกับอุปสงค์ของภาคอุตสาหกรรม (Demand) ในการ รองรับวัตถุดิบเพื่อแปรรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ ต้นทุนด้านวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเกษตรที่สูงถึงกว่า ร้อยละ 50 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด จึงส่งผลกระทบต่อเนื่องให้ราคาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรผันผวนไปด้วย ในกรณี ที่เพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตร โดยมีขีดความสามารถในการแปรรูปทั้งในเชิงปริมาณ มูลค่าและคุณภาพ รองรับวัตถุดิบสินค้าเกษตรได้อย่างสมดุล สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงให้ความสำคัญกับการศึกษาวิเคราะห์การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรม เกษตรทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้เล็งเห็นว่า การจัดทำโครงการในลักษณะ การพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรในอนาคตที่มีมูลค่าในการผลิตสูง ให้มีความสอดคล้อง กับการกำหนดแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรบนพื้นฐานความสมดุลในเชิงพื้นที่ จะส่งผลให้กระบวนการผลิตโดยรวมของประเทศไทยมีประสิทธิภาพสูงสุด จากการวางแผนเพื่อกำหนดพื้นที่โฉนดนิ่ง อุตสาหกรรมเกษตร (Agro-based Industrial Zoning) ให้มีความสอดคล้องกับการจัดทำโฉนดนิ่งภาคเกษตร และ

การกำหนดแนวทางการจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของการผลิตและความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ตลอดจนปัญหาความเหลื่อมล้ำของระดับรายได้ของเกษตรกรและการอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตด้วยการสร้างมูลค่าตลอดห่วงโซ่อุปทานได้อย่างสมดุล และมีเอกภาพในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาและจัดทำ Model การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการวิเคราะห์องค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน 3 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าในห่วงโซ่การผลิต (Value Chain) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร
- 2) การกำหนดพื้นที่ใช้นิ่งอุตสาหกรรมเกษตรที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร
- 3) การกำหนดรูปแบบระบบจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม ภายใต้การสร้างความเข้าใจและข้อตกลงร่วมกันระหว่างเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมที่มีการรับช่วงต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทาน

2.2 เพื่อนำเสนอ globa/แนวทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้ในการขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตร พร้อมมาตรการจูงใจ การทบทวน/ปรับปรุงกฎระเบียบ หรือข้อเสนอแนะเพื่อการปรับเปลี่ยนไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิผล

2.3 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางสำหรับภาครัฐในการกำหนดนโยบายรองรับการขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตรที่มีความเชื่อมโยงกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตรอย่างบูรณาการ โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้ประกอบการ/นักลงทุนสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. กลุ่มเป้าหมาย

การพัฒนา Model อุตสาหกรรมเกษตร โดยคัดเลือกสินค้าเกษตรเป้าหมาย จำนวน 1 สินค้านำร่อง ซึ่งให้ความสำคัญกับสินค้าที่ประสบปัญหาด้านราคาและปริมาณที่ไม่สมดุล การผลิตและจำหน่ายยังอยู่ในรูปของสินค้าแปรรูปเบื้องต้น รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรการผลิตและวัตถุดิบยังไม่มีประสิทธิภาพ

4. เป้าหมายของโครงการ/ตัวชี้วัด

4.1 เป้าหมายของโครงการ

มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น โดยสามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบของนโยบายในแต่ละด้านให้เกิดประสิทธิผล ดังนี้

- 1) มีระบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรที่มีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน
- 2) การกำหนดพื้นที่ใช้นิ่งอุตสาหกรรมเกษตรมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร นำไปสู่การจัดสรรวัตถุดิบและทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุดในกระบวนการผลิตโดยรวม
- 3) มีรูปแบบการจัดสรรและระบบแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานที่มีการเกือบหนุน และรับช่วงต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำอย่างเป็นธรรม

๒

4.2 ตัวชี้วัดระดับผลผลิต

พัฒนา Model จำนวน 1 Model อุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย เพื่อเป็นกลไกการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่า สินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานตามโครงสร้างการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ที่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ดังนี้

1) มีรูปแบบการวางแผน Value Chain ซึ่งใช้ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายที่มี มูลค่าเพิ่มสูง และมีการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2) มีผลการวิเคราะห์การกำหนดโซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายในเชิงพื้นที่ครอบคลุมรายจังหวัด กลุ่มจังหวัด/ภูมิภาคของประเทศไทย โดยมีความเข้มข้นโดยสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร

3) มีรูปแบบระบบจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมระหว่างเกษตรกรและภาค อุตสาหกรรมที่มีการรับซื้อต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทาน

4) มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3 ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์

1) การจัดสรรงห์พยากรณ์การผลิตทั้งในส่วนของวัตถุคงเหลือสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากการผลักดันกลไกการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการจัดทำโซนนิ่ง อุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) มีฐานการปรับเปลี่ยนเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรในพื้นที่โซนนิ่ง/ที่เหมาะสม เพื่อรับการขยายตัวและการ เคลื่อนย้ายอุตสาหกรรม

3) สนับสนุนนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวโลก และนโยบายเศรษฐกิจต่างๆ ที่จะขยายบทบาท ให้ธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศไทย ก้าวข้ามไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต/การค้าสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มและ ผลตอบแทนสูง โดยสามารถขับเคลื่อนนโยบายควบคู่ไปกับการยกระดับราคาสินค้าเกษตรได้อย่างมีเสถียรภาพใน สถานการณ์ Win-Win ของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

5. วิธีการดำเนินงานและกิจกรรมหลัก

5.1 การวิเคราะห์ระบบบริหารจัดการและบทบาทของผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) รวมทั้ง วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดที่ส่งผลให้สายโซ่อุปทานขาดความเชื่อมโยงและรับซื้อต่อ (Missing Link) หรือ ส่งผลให้กิจกรรมในห่วงโซ่มีประสิทธิภาพ เพื่อรับรวม ประเมิน วิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบการวางแผนการ บริหารจัดการกิจกรรม/กระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย

5.2 การวิเคราะห์แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย โดยวิเคราะห์ ร่วมกับหลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การผลิตสินค้าใหม่ที่มีการเพิ่มมูลค่าทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อสร้างกลยุทธ์การนำแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานสำหรับอุตสาหกรรมเกษตร เป้าหมายใหม่มาขับเคลื่อนได้อย่างแท้จริง

5.3 ศึกษารูปแบบการกำหนดโซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายในลักษณะ “Agro-based Industrial Zoning” ให้ครอบคลุมการวิเคราะห์ในแต่ละด้าน คือ

1) ความเชื่อมโยงในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม ที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับการ จัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร

- 2) การวางแผนการผลิตสินค้าที่ใช้วัตถุดิบสินค้าเกษตรที่เป็นฐานการผลิตในพื้นที่
- 3) การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของกระบวนการผลิตในห่วงโซ่อุปทานให้เกิดกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 4) การบูรณาการความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเศรษฐกิจอื่นๆ อาทิ ความต้องการของตลาด การส่งเสริมการลงทุน การบริหารจัดการระบบขนส่งและโลจิสติกส์ การรวมกลุ่มการผลิต/เครือข่ายผู้ประกอบการ และคลัสเตอร์อุตสาหกรรม เป็นต้น

5.4 ศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมที่เกื้อหนุนกันและรับซึ่งต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ มาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยมีการบททวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และหรือการออกกฎระเบียบใหม่ การกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถผลักดันระบบได้อย่างมีประสิทธิผล บนพื้นฐานของระบบตลาดที่มีการแข่งขันโดยเสรี และการกำหนดราคาสินค้าด้วยต้นทุนการผลิตที่แท้จริง

5.5 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม พร้อมจัดทำ Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตร เป้าหมาย จากการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษา ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์วัตถุดิบสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและพื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสม
- 2) การกำหนดทางเลือกของผลิตภัณฑ์และความหลากหลายในการนำมาผลิตสินค้าและมูลค่าเพิ่ม
- 3) ความพร้อมด้านปริมาณการผลิต
- 4) ความพร้อมของพื้นที่เกษตรกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร
- 5) ศักยภาพด้านการตลาด ความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 6) อื่นๆ เช่น โลจิสติกส์ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.6 การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับภาครัฐในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น และผู้ประกอบการสามารถนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนวทางไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ได้อย่างเป็นรูปธรรม

6. แผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการ 9 เดือน

7. งบประมาณ

12,000,000 บาท (สิบสองล้านบาทถ้วน) มีรายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก

8. สถานที่ดำเนินการ

ดำเนินการตามกิจกรรมหลักโดยการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงนโยบายครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตร และจะมีการสำรวจข้อมูลและสัมภาษณ์หน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวเนื่อง กับอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

9. คุณสมบัติที่ปรึกษา

9.1 ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

9.2 ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมเกษตร ศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับภาพรวม หลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตร เป้าหมาย และความเข้มข้นในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม โดยที่มีงานของที่ปรึกษา จะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความเหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9.3 ที่ปรึกษาต้องแสดงให้เห็นว่า มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาวิจัยและวางแผนกลยุทธ์ มีความเชี่ยวชาญ ด้านการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ และบูรณาการ กับภาคเศรษฐกิจอื่นๆ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอุตสาหกรรมเกษตรด้านต่างๆ เช่น การผลิต เทคโนโลยี การตลาด การลงทุน การแข่งขันของไทยและของโลก โดยมายมาตราการ และกฎระเบียบของไทย คู่ค้าและคู่แข่ง ขั้นที่สำคัญ ตลอดจนข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมเกษตร

9.4 บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะซึ่งได้มีการระบุข้อไว้ในบัญชีรายชื่อว่าเป็น คู่สัญญาที่ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

9.5 ที่ปรึกษาที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาภายนอกหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

9.6 ที่ปรึกษาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้ง ซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาท ที่ปรึกษาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

10. การเสนอผลงาน

ที่ปรึกษาจะต้องลงนามในสัญญาว่าจ้างกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หลังจากวันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมว่าได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ดำเนินการโครงการ และ หลังจากได้ลงนามในสัญญาว่าจ้าง ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งผลการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ตามกำหนดเวลา ดังนี้

ครั้งที่ 1 ส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 1 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 2 ส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report No.1) จำนวน 10 ชุด ภายใน 3 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 3 ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 6 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 4 ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 100 ชุด บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 100 ชุด แผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน 100 ชุด และรายงานในรูปแบบของเว็บไซต์ที่สามารถใช้งานได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ และ Smartphone ระบบต่างๆ ภายใน 9 เดือน นับจาก วันที่ลงนามในสัญญาว่าจ้าง

11. การเบิกจ่ายค่าตอบแทน

งวดที่ 1 จำนวนร้อยละ 30 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 1 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบแผนการดำเนินการเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 2 จำนวนร้อยละ 30 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report No.1) จำนวน 10 ชุด ภายใน 3 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 3 จำนวนร้อยละ 20 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 6 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 4 จำนวนร้อยละ 20 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 100 ชุด บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 100 ชุดแผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน 100 ชุด และรายงานในรูปแบบของเว็บไซต์ที่สามารถใช้งานได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ และ Smartphone ระบบต่างๆ ภายใน 9 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

12. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

12.1 การขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตร ส่งผลให้เกิดเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย จากการเริ่ยบตื้อของอุตสาหกรรมเกษตรด้วยการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรการผลิตที่สมดุล ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการเกษตรมีความสามารถในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

12.2 เกิดความเป็นธรรมในระบบแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานที่มีการเกี้ยวข้องและรับช่วงต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยมีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม

12.3 ผู้ประกอบการมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดแผนการผลิต และทิศทางการลงทุน ที่สอดรับกับความต้องการของตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร โดยสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และสามารถบริหารจัดการระบบการผลิตที่สอดคล้องในเชิงปริมาณ และพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

ภาคผนวก

รายละเอียดงบประมาณ ปี พ.ศ. 2558 โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรรองรับโฉนดิ่งเกษตร

กิจกรรม	จำนวนเงิน (บาท)
1) ค่าตอบแทน	4,950,000
ที่ปรึกษาโครงการ (3 คน X 3 เดือน X 65,000 บาท)	585,000
หัวหน้าโครงการ (1 คน X 9 เดือน X 55,000 บาท)	495,000
นักวิจัย (7 คน X 9 เดือน X 40,000 บาท)	2,520,000
ผู้ช่วยนักวิจัย (6 คน X 9 เดือน X 25,000 บาท)	1,350,000
2) งบดำเนินงาน	7,050,000
2.1 ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ/จัดซื้อ/รวบรวม/ประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูล	6,300,000
(1) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจข้อมูล	4,200,000
- ค่าสำรวจความพร้อมของพื้นที่เกษตรกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร ศักยภาพ ด้านตลาด และปัจจัยแวดล้อม (5 ภูมิภาค x 3 ครั้ง x 7 คน x 30,000 บาท)	3,150,000
- ค่าสำรวจ จัดเก็บข้อมูลภาคสนามระบบ Supply Chain อุตสาหกรรมเกษตร และ ส้มภากษณ์เชิงลึกหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (20 หน่วยงาน x 7 คน x 5,000 บาท)	700,000
- ค่าสำรวจแนวทางการสร้างมูลค่าใน Value Chain และการยกระดับเทคโนโลยีใน ภาคอุตสาหกรรมเกษตร (10 กระบวนการผลิต x 7 คน x 5,000 บาท)	350,000
(2) ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อข้อมูล	1,900,000
- ค่าจัดซื้อข้อมูลงานวิจัย เอกสาร/วารสาร ฐานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในประเทศ (20 รายการ x 50,000 บาท)	1,000,000
- ค่าจัดซื้อข้อมูลงานวิจัย เอกสาร/วารสาร ฐานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในต่างประเทศ (10 รายการ x 90,000 บาท)	900,000
(3) ค่าใช้จ่ายในการรวบรวม/ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวบรวมและจัดเก็บ ข้อมูลในพื้นที่เข้าสู่ระบบประมวลผล และโปรแกรม/เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค (5 ระบบ x 40,000 บาท)	200,000
2.2 ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม/สัมมนา	495,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น (4 ครั้ง X 500 บาท X 100 คน)	200,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (3 ครั้ง X 500 บาท X 100 คน)	150,000
- ค่าใช้จ่ายในการสัมมนาเผยแพร่ผลงาน (1 ครั้ง X 500 บาท X 200 คน)	100,000
- ค่าใช้จ่ายในการเชื่อมโยงเครือข่ายและกลุ่มการผลิต (2 ครั้ง X 500 บาท X 45 คน)	45,000
2.3 ค่าวัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารเผยแพร่	255,000
- ค่าเอกสารในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น (4 ครั้ง X 150 บาท X 100 คน)	60,000
- ค่าเอกสารในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (3 ครั้ง X 150 บาท X 100 คน)	45,000
- ค่าเอกสารในการจัดสัมมนาเผยแพร่ผลงาน (1 ครั้ง X 150 บาท X 200 คน)	30,000
- ค่าเอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อในการเผยแพร่ (100 ชุด X 200 บาท)	20,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบสารสนเทศ	95,000
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5,000
รวม	12,000,000